

Sygn. akt III RC 573/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu , Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Lubińska
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 maja 2016 roku w G.

sprawy z powództwa **małoletniego S. P. działającego przez matkę M. P.**

przeciwko **D. Ł.**

o podwyższenie alimentów

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami postępowania;

III. kosztami sądowymi, od uiszczania których małoletni powód był zwolniony, obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt III RC 573/15

UZASADNIENIE

Małoletni S. P. działający przez matkę M. P. wystąpił w do Sądu Rejonowego w Grudziądzu w dniu 15.09.2015 r. z powództwem przeciwko D. Ł. o podwyższenie renty alimentacyjnej z kwoty 350 zł zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 29.05.2014 r., sygn. III RC 237/14 do kwoty 500 zł płatnych do dnia 15-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności.

W uzasadnieniu powództwa matka powoda wskazała, że nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz wysokości kosztów jego utrzymania. Podała, że wzrosły potrzeby edukacyjne i zdrowotne dziecka. Zaszła konieczność stosowania ćwiczeń rehabilitacyjnych, ćwiczeń z udziałem logopedy i wizyt u psychologa. Wiązą się z tym koszty dojazdów. Podała, że dziecko zaczęło uczęszczać do zerówki szkolnej i potrzebna była wyprawka.

Matka powoda wyliczyła, że miesięczne wydatki na dziecko obejmują: wyżywienie – 300 zł, leki – 200 zł, środki higieny – 60 zł, odzież – 200 zł, artykuły integracyjne – 50 zł, koszty dojazdu na ćwiczenia – 100 zł. Dodatkowo koszt wyprawki – około 300 zł. Wskazała wydatki mieszkaniowe: energia elektryczna – 60 zł, kanalizacja – 50 zł, woda – 85 zł co dwa miesiące, wywóz nieczystości – 18 zł, opał – 4.500 zł rocznie, telefon – 60 zł, ubezpieczenie domu – 59 zł rocznie, podatek od nieruchomości – 190 zł rocznie. Matka powoda podała, że jej zarobki nie zmieniły się i wynoszą 1.355,84 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. Wskazał, że jego dochody nie zmieniły się od 23.05.2014 r. i wynoszą netto 1.355 zł. Podał, że nie zmieniły się potrzeby małoletniego powoda, który powtarza „zerówkę”. Pozwany wyjaśnił, że co roku ponosi koszty wyprawki – połowa opłat za książki, ubezpieczenie, kupuje przybory szkolne i ubrania. Jako swoje wydatki wskazał: 350 zł – alimenty, 400 zł – na życie, 300 zł – paliwo i naprawy auta, 40 zł - telefon, 50 zł – Internet. Podał, że z pozostałej kwoty 215 zł ponosi koszty utrzymania syna – wyżywienie, zabawki, wycieczki do kina, sali zabaw. Wskazał, że to nie matka powoda, ale pozwany zawozi i odbiera syna z zajęć rehabilitacyjnych i wizyt u logopedy i psychologa. Podważył także wysokość zarobków matki powoda.

Sąd ustalił, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny D. Ł. w stosunku do małoletniego S. P. został ostatnio ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 29.05.2014 r., sygn. III RC 237/14 na kwotę 350 zł. Pozwany płaci alimenty w zasądzonej kwocie.

S. P. urodził się w dniu (...) i ma obecnie 6,5 lat. Powód jest jedynym dzieckiem stron. Uczęszcza do oddziału przedszkolnego w Szkole Podstawowej w (...). Z tego tytułu nie są przez rodziców małoletniego ponoszone żadne stałe opłaty miesięczne. Matka powoda wykupuje dziecku co miesiąc obiady w szkole za kwotę średnio około 54 zł za miesiąc. Uiszcza również opłaty za komitet rodzicielski. Czasami zdarzają się wyjścia dzieci do kina lub wycieczki, dodatkowo płatne. W okresie od 1.09.2015 r. do 25.02.2016 r. łączna kwota poniesiona na te wszystkie wydatki wyniosła 151 zł, co daje średnio 25 zł miesięcznie. Powód we wrześniu 2015 r. musiał być zaopatrzony w książki do „zerówki” i przybory szkolne. Zostały one zakupione przez matkę powoda, która otrzymała od pozwanego zwrot połowy wydatków.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- kopia aktu urodzenia – k. 63;
- potwierdzenie zapłaty za ubezpieczenie i za obiady szkolne – k. 41;
- zaświadczenie dyrektora SP w (...) – k. 72, 117,
- wpłata za obiady – k. 147; 113; 147;
- zeznania M. P. za powoda – minuta 05:19-14:00 nagrania z rozprawy z dnia 27.11.2015 r.; k. 86v; minuta 14:26-29:15 nagrania z rozprawy z dnia 15 kwietnia 2016 r.;
- zeznania pozwanego D. Ł. – minuta 14:11- 22:38 nagrania z rozprawy z dnia 27.11.2015 r.; k. 86v-87; minuta 29:49-43:50 nagrania z rozprawy z dnia 15 kwietnia 2016 r.)

Powód mieszka wraz z matką w domu będącym własnością dziadków ze strony matki. Matka powoda dokładała się do kosztów utrzymania domu, w którym mieszka z powodem, w stałej kwocie 500 zł. Kwota ta została ustalona w trakcie gdy w domu tym zamieszkiwali: powód, matka powoda i jej rodzice. Obecnie w domu tym zamieszkuje również siostra matki powoda z rodziną, więc matka powoda winna uiszczać niższą kwotę z tytułu kosztów utrzymania domu.

Miesięczne koszty wyżywienia małoletniego wynoszą około 300 zł, koszty zakupu środków higienicznych – 20 zł, koszty zakupu odzieży i obuwia – 100 zł. Matka powoda miesięcznie wydaje 50 zł na zapewnienie dziecku dodatkowych rozrywek.

U małoletniego powoda rozpoznano „opóźniony i dysharmonijny rozwój, cechy nadpobudliwości psychoruchowej, problemy emocjonalne”. S. P. uczęszcza na rehabilitację ruchową oraz terapię psychologiczną, logopedyczną i zajęciową w Ośrodku (...) w G. przy ul. (...). Na ćwiczenia i terapię jest dowożony i odwożony przez ojca, który ponosi koszty tych dojazdów. Zajęcia te są bezpłatne.

Dziecko uczęszcza na wizyty do psychiatry z częstotliwością co dwa miesiące. Psychiatra zaleciła przyjmowanie leków przez powoda, których koszt to kwota około 70 zł miesięcznie.

Matka powoda jest zatrudniona na umowę o pracę na czas nieokreślony w (...) sp. z o.o. w K.. Uzyskuje z tego tytułu miesięczne dochody w kwocie 2.035,99 zł brutto miesięcznie, 1.511,44 zł netto.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- oświadczenie z 1.02.2016 r. – k. 73
- potwierdzenie przelewu – k. 74-76- zaświadczenie od psychologa – k. 35;
- oświadczenie z Ośrodka (...) – k. 132, 148;
- zaświadczenie od lekarza psychiatry – k. 146;
- zaświadczenie o zarobkach M. P. – k. 131;
- zeznania M. P. za powoda – minuta 05:19-14:00 nagrania z rozprawy z dnia 27.11.2015 r.; k. 86v; minuta 14:26-29:15 nagrania z rozprawy z dnia 15 kwietnia 2016 r.;
- zeznania pozwanego D. Ł. – minuta 14:11- 22:38 nagrania z rozprawy z dnia 27.11.2015 r.; k. 86v-87; minuta 29:49-43:50 nagrania z rozprawy z dnia 15 kwietnia 2016 r.)

D. Ł. jest zatrudniony na umowę o pracę na czas określony do 31.03.2017 r w firmie (...) Sp. z o.o. w G.. Uzyskuje z tego tytułu wynagrodzenie za pracę w kwocie 1.850 zł brutto miesięcznie, około 1.337,00 zł netto miesięcznie.

Pozwany mieszka w mieszkaniu swoich rodziców, dokładając się miesięcznie do kosztów jego utrzymania w kwocie 400 zł.

Pozwany jest uprawniony do kontaktów z małoletnim synem w sposób określony w postanowieniu Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 20 listopada 2015 r., I. N. 512/14: w każdy wtorek tygodnia od godziny 15.00 do 19.00, w drugi i czwarty weekend każdego miesiąca od piątku, od godziny 15.00 do niedzieli, do godziny 18.00, w ferie zimowe – pierwszy tydzień, w wakacje letnie od 15-tego do 31-go lipca każdego roku oraz w drugi dzień (...) Bożego Narodzenia i drugi dzień (...) Wielkanocnych od godziny 10.00 do godziny 18.00.

Każdorazowo pozwany ma obowiązek odbierania dziecka od matki i odprowadzania do miejsca zamieszkania matki. Wozí dziecko samochodem osobowym, ponosząc koszty benzyny i zużycia samochodu. Z uwagi na odległość miejsca zamieszkania dziecka i ojca, pozwany pokonuje odległość nawet 50 km jednego dnia w dni przypadających kontaktów.

Pozwany realizuje w pełni kontakty z synem w sposób określony przez Sąd, chyba że matka powoda nie wydaje dziecka. Gdy powód przebywa u ojca otrzymuje wyżywienie odpowiednie do pory dnia, korzysta z mediów w mieszkaniu ojca. S. P. ma w mieszkaniu ojca zakupioną przez ojca odzież, zabawki, przybory higieniczne. Pozwany zapewnia dziecku dodatkowe atrakcje w postaci wyjść do kina, do sali zabaw H., na basen.

Pozwany kupuje synowi ubrania, z których dziecko korzysta nie tylko przebywając u ojca, ale również na co dzień.

W razie pojawienia się jednorazowych wydatków, typu wyprawka do „zerówki”, leki, matka powoda domaga się od pozwanego zwrotu połowy poniesionych kosztów i otrzymuje od pozwanego zwrot.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- umowa o pracę D. Ł. – k. 130;

- zaświadczenie o zarobkach D. Ł. – k. 121;
- karta wynagrodzeń – k. 122-123;
- odpis postanowieniu Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 20 listopada 2015 r., I. N. 512/14 – k. 145;
- dowód przelewu – k. 129;
- zeznania M. P. za powoda – minuta 05:19-14:00 nagrania z rozprawy z dnia 27.11.2015 r.; k. 86v; minuta 14:26-29:15 nagrania z rozprawy z dnia 15 kwietnia 2016 r.;
- zeznania pozwanego D. Ł. – minuta 14:11- 22:38 nagrania z rozprawy z dnia 27.11.2015 r.; k. 86v-87; minuta 29:49-43:50 nagrania z rozprawy z dnia 15 kwietnia 2016 r.)

Matka powoda nie jest uprawniona do korzystania ze świadczeń z programu „Rodzina 500+”.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- pismo (...) w G. – k. 142
- decyzja (...) w G. – k. 139)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz przesłuchanie stron.

Sąd w większości uznał za wiarygodne zeznania M. P. przesłuchanej za powoda i pozwanego D. Ł.. Zeznania te są zasadniczo jasne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym. Należy jedynie zauważyć, że M. P. bardzo zachowawczo przedstawiała swoją sytuację finansową, starając się wykazać, że jej zarobki wynikające z umowy o pracę są niższe niż w rzeczywistości, zaś odnośnie wydatków wyolbrzymiała potrzeby małoletniego powoda. Niezasadnie kwestionowała także wkład pozwanego w utrzymanie małoletniego, poza kwotą wpłacanych przez niego alimentów. Używała zwrotów typu: „nie potwierdzam i nie zaprzeczam”, „nie widziałam tego na papierze to nie mogę się ustosunkować”.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. strony w razie zmiany stosunków mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zaś istotne zwiększenie, zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, w skutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, a niekiedy nawet ustanie obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń wyznaczają natomiast, zgodnie z treścią art. 135 k.r.o., z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś rzeczywiste możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury i doktryny prawniczej zatem dopiero ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie (w całości bądź w części) potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

W myśl art. 133 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w ocenie Sądu nie nastąpiła istotna zmiana potrzeb małoletniego, która uzasadniałaby dokonanie zwiększenia wymiaru renty alimentacyjnej. Matka powoda w pozwie jako powód żądania podwyższenia alimentów wskazała, że wzrosły koszty jego utrzymania, potrzeby edukacyjne i zdrowotne. Powołała się na konieczność stosowania ćwiczeń rehabilitacyjnych, ćwiczeń z udziałem logopedy i wizyt u psychologa. Podała, że dziecko zaczęło uczęszczać do zerówki szkolnej i potrzebna była wyprawka.

Przeprowadzone postępowanie wykazało, że nie wzrosły wydatki na edukację małoletniego, który uczęszcza obecnie do nieodpłatnego oddziału przedszkolnego przy szkole podstawowej. Związane z tym wydatki są niższe niż koszty edukacji przedszkolnej w przedszkolu publicznym. Gdy poprzednio ustalany był wymiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego, S. P. uczęszczał do przedszkola, w którym opłata miesięczna wynosiła 200 zł. Obecnie średnio miesięczne opłaty ponoszone z tytułu uczęszczania do „zerówki” wynoszą 25 zł oraz dochodzi do tego opłata za obiady w szkole w kwocie średnio 60 zł miesięcznie. Wydatki na tzw. „wyprawkę” są ponoszone jednorazowo we wrześniu i przeprowadzone postępowanie wykazało, że pozwany współuczestniczy w zakupie przyborów szkolnych oraz ponosi połowę opłaty za książki do edukacji przedszkolnej. Z uwagi na fakt, że wysoce prawdopodobne jest pozostanie powoda na kolejny rok w oddziale przedszkolnym, nie będzie istniała w najbliższym czasie konieczność ponownego zakupu wszystkich przyborów i książek.

Odnosnie wzrostu potrzeb zdrowotnych małoletniego powoda należy zauważyć, że zajęcia rehabilitacji ruchowej oraz terapia psychologiczna, logopedyczna i zajęciowa na którą uczęszcza dziecko w Ośrodku (...) w G. przy ul. (...) są nieodpłatne. Na ćwiczenia i terapię małoletni jest dowożony i odwożony przez ojca, który ponosi koszty tych dojazdów. Niezasadne jest więc powoływanie się przez matkę powoda na wzrost jej wydatków.

Z porównania aktualnych kosztów utrzymania mieszkania, w którym zamieszkuje powód, do kosztów istniejących w okresie ostatniego ustalenia wymiaru obowiązku alimentacyjnego, można zauważyć, że nastąpił nieznaczny wzrost tych kosztów. W maju 2014 r. powód z matką zamieszkiwał w mieszkaniu wraz z siostrą M. P. i łączna wysokość ponoszonych przez matkę powoda opłat wynosiła około 340 zł. Obecnie powód z matką mieszka w domu dziadków i według ustaleń M. P. dokłada się do kosztów utrzymania doku w kwocie 500 zł. Trzeba jednak mieć na uwadze, że ustalenie co do wysokości tej kwoty miało miejsce gdy w domu tym nie zamieszkiwała jeszcze siostra M. P. z rodziną. Obecnie wysokość kosztów przypadających na powoda i jego matkę powinna ulec zmniejszeniu. Można założyć, że zmniejszy się co najmniej o 100 zł.

Nie nastąpiła również zmiana w zakresie możliwości zarobkowych D. Ł. jako zobowiązanego do alimentacji. Nadal jedynym źródłem jego utrzymania pozostaje wynagrodzenie za pracę w wysokości bliskiej „najniższej krajowej”, 1.850 zł brutto. Sytuację finansową pozwanego pogarsza fakt, że jego zatrudnienie nie ma charakteru stabilnego i zdarza się, że traci pracę, czasowo nie zarabując. Ostatnio taka sytuacja miała miejsce w toku przedmiotowej sprawy. Obecnie pozwany jest zatrudniony na umowę o pracę na czas określony, a więc mniej pewną co do jej trwałości niż umowa na czas nieokreślony.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż porównując sytuację finansową obojga rodziców małoletniego powoda, nie budzi wątpliwości, że na chwilę obecną sytuacja finansowa jego matki jest lepsza. M. P. jest zatrudniona na umowę o pracę na czas nieokreślony. Uzyskuje z tego tytułu miesięczne dochody w kwocie 2.035,99 zł brutto miesięcznie.

Istotne znaczenie dla ustalenia wymiaru obowiązku alimentacyjnego pozwanego ma również fakt sprawowania przez niego osobistej opieki nad dzieckiem. Pozwany realizuje w pełni kontakty z synem w sposób określony przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu w postanowieniu z dnia 20 listopada 2015 r., I. N. 512/14. Małoletni powód przebywa u ojca w każdy wtorek tygodnia od godziny 15.00 do 19.00, w drugi i czwarty weekend każdego miesiąca od piątku, od

godziny 15.00 do niedzieli, do godziny 18.00, w ferie zimowe – pierwszy tydzień, w wakacje letnie od 15-tego do 31-go lipca każdego roku oraz w drugi dzień (...) Bożego Narodzenia i drugi dzień (...) Wielkanocnych od godziny 10.00 do godziny 18.00.

Należy zauważyć, że pozwany z tego tytułu ponosi koszty wyżywienia dziecka, koszty utrzymania mieszkania, odzieży, przyborów higienicznych i zabawek zakupionych w celu użytkowania w trakcie wizyt u ojca. Powód nocuje u ojca. Pozwany zapewnia dziecku dodatkowe atrakcje w postaci wyjść do kina, do sali zabaw H., na basen. Ojciec stara się zapewniać dziecku ciekawe spędzania czasu, gdyż jak podała matka dziecka rzadko zapewnia dziecku rozrywki.

D. Ł. wydatkuje też znaczne kwoty na paliwo. Każdorazowo pozwany bowiem ma obowiązek odbierania dziecka od matki i odprowadzania do miejsca zamieszkania matki. Wozi dziecko samochodem osobowym, ponosząc koszty benzyny i zużycia samochodu. Z uwagi na odległość miejsca zamieszkania dziecka i ojca, pozwany pokonuje odległość nawet 50 km jednego dnia w dni przypadających kontaktów, gdy musi tego samego dnia pojechać po dziecko, dowieźć do swojego miejsca zamieszkania, a następnie odwiedzić syna i wrócić do domu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie uwzględnił żądania powoda podwyższenia alimentów. W ocenie Sądu obecna kwota alimentów jest odpowiednia celem zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb dziecka i właściwa z uwagi na sytuację majątkową obojga rodziców, a także wymiar osobistej opieki nad dzieckiem przez każdego z rodziców.

O kosztach orzeczono po myśli art. 102 k.p.c. i art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Obie strony korzystały z profesjonalnego pełnomocnika z wyboru. Z uwagi na fakt, że powodem jest osoba małoletnia, nie posiadająca własnego majątku, a przedmiotem postępowania alimenty, a więc środki utrzymania małoletniego, Sąd nie obciążył powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego. Powód korzystał z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych. Nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd obciążył Skarb Państwa, o czym Sąd orzekł na mocy art. 102 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
- pełn. powoda
- 3) za 14 dni lub z apelacją.

G., 7.06.2016 r.